

ner jeg ikke, man kan sige, at Amtmandens Bestemmelse egentlig er underkendt af Politiretten. Dette Argument har altsaa ikke for mig nogen saadan Betydning, at det skulde kunne bevæge mig til nu at stemme for det Endringsforslag, som det høie Thing forkastede ved 2den Behandling. Jeg skal endnu kun anføre en Grund, hvorfor jeg lægger dog ikke saa ringe Vægt paa, at dette Endringsforslag ikke vedtages. Jeg troer, at det, der nu staaer i Lovforslaget vil have en meget praktisk Betydning for Vaccinationspligtens Overholdelse. Det er ikke for at berige Statskassen med Bøder af indtil 10 Rd., at jeg anseer Udvalgets Forslag for det Hensigtsmæssigste; men det er, fordi jeg troer, at Udvalgets Forslag vil bidrage til en mere almindelig Overholdelse af Vaccinationspligten, og fremfor Alt vil virke til, at Vaccinationen foretages i en tidligere Alder end den, hvort den ellers vil blive foretagen. Der er ingen Tvivl om, at de mange Forældre, der enten med Rigegyldighed eller endog saa med Tvivl og Mistro see paa Vaccinationen, ville, naar denne Straffestemmelse ikke staaer der, undlade at foretage Noget; de ville da stole paa, at vedkommende Skolecomission maaskee ikke opdager den Omstændighed, at deres Børn ikke ere vaccinerede, ikke melder dem, og at de altsaa ikke ville faae dette Tilhold, og de ville ialfald sige: vi vente, indtil Tilholdet kommer, saa kunne vi altid see Tiden an; der er ingen Ulykke skeet, og naar vi da efterkomme Tilholdet i sin Tid, ifalde vi ingen Straf. Altsaa den Slags Forældre vil lade Tiden gaae hen til Børnets 12te Aar. Naar Sagen skulde gjøre Nytte, troer jeg, at det er et Punkt, som burde drages frem, om ikke Vaccination burde foretages i en tidligere Alder. Jeg havde saaledes tænkt mig Børnets 7de Aar, nemlig det Tidspunkt, da Børnet bliver sat i Skole. Jeg anseer det for hensigtsmæssigt, at Lovgivningsmagten, saavidt det staaer i dens Magt, sørger for, at Børnene blive vaccinerede, inden de sendes i Skole, thi det er der, at den største Fare for Smittens Udbredelse findes. Denne Straffestemmelse, hvor ringe den end er, vil efter min Mening haade bringe Forældrene til overhovedet at lade Vaccinationen foretage og

til at lade den foretage i en tidligere Alder; thi naar de vide, at de blive straffede, hvis de ikke gjøre det, ville de af denne Grund bestemme sig til at gjøre det. De ville da sige: Vi kunne ligesaagodt gjøre det først som sidst, og de ville da maaskee lade Vaccinationen foretage i en yngre Alder, naar Sælligheden dertil tilbyder sig, naar f. Ex. Sægen kommer der paa Egnen osv. Jeg troer ikke, at det er af ringe praktisk Betydning for det Diemed, som omhandles i denne Lov, at Udvalgets Mindretals paany stillede Endringsforslag bliver forkastet, og jeg skal altsaa anbefale dets Forkastelse til det høie Thing.

Chr. Nimestad: Jeg kan ikke erkjende Rigtigheden af, hvad den høitærede Justitsminister anførte om, at den Fremgangsmaade, som her foreslaaes i § 2, skulde være den samme, som finder Sted i Politisager; det er noget ganske Andet. I Politisager kan det ganske vist indtræffe, at Vedkommende tilbyder i Mindelighed at underkaste sig en Mulct, saaledes som denne maatte bestemmes af Amtmanden, eller at han selv angiver Størrelsen af Mulcten, og saa slipper med den, forsaavidt den bifaldes af Amtmanden. Dette har altsaa fuldstændig Charakteren af et Forslag, men dette er ikke det Samme, som her foreslaaes, hvor Amtmanden i hver enkelt Sag skal give Dom for, hvilken Mulct Vedkommende skal anses med, hvilken Kjendelse han da kan underkaste Provelse ved Underretten. Dette er saaledes noget heelt Andet.

Justitsministeren: Maa jeg blot bemærke, at det ærede Medlem ikke tænkte paa det Tilfælde, som stod for mig. Det ærede Medlem tænkte paa det Tilfælde, at under en Sags Behandling for Politiretten den Paagjældende gjorde Tilbud, som indstilles til Amtmandens Approbation, hvorimod det ikke var dette, som jeg tænkte paa, og som jeg sammenlignede med den paagjældende Bestemmelse i Lovudkastet. Jeg tænkte paa det Tilfælde, at Amtmanden, naar en eller anden Sag kommer ind til ham, opdager, at der er begaaet en Politiforseelse, og derefter tilkjendegiver den Paagjældende, at han enten maa